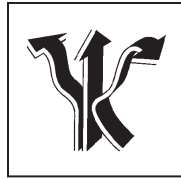

Міжрегіональна Академія управління персоналом
Українсько-Азербайджанський інститут соціальних наук
і самоврядування Г. А. Алієва
Міжнародна Кадрова Академія
ГО "Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління"
Всеукраїнська Академія наук публічного управління

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 4

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції
"Українське суспільство: контури інновацій"
м. Київ, МАУП, 30 березня 2017 р.*

Київ
ДП "Видавничий дім "Персонал"
2017

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 2 від 22.02.17)*

Редакційна колегія:

*М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, доц.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук, доц.;
В. І. Цибух, канд. філос. наук, доц.*

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 4: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Українське суспільство:
контури інновацій”, 30 березня 2017 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова)
[та ін.]. — 2017. — 348 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних
конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модерніза-
ції України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто
цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модер-
нізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Карбовська Любов Олександрівна Формування маркетингової стратегії підприємства – перевізника вантажів.....	165
Кобрицький Всеволод В'ячеславович Оптимізація навчальних програм і планів підготовки майбутніх менеджерів міжнародного туризму.....	168
Козакевич Ірина Олегівна Перспективи суспільно-політичного розвитку в Україні через призму франкфуртської критичної теорії	171
Козлова Алла Іванівна Напрями активізації інноваційної діяльності в Україні.....	174
Колпаков Віктор Михайлович Мышление как ведущий фактор инновационного развития украинского общества	177
Костюк Тетяна Олександрівна Алгоритм розв'язання системної політичної кризи задля побудови конкурентоспроможної соціально-політичної держави Україна	181
Кулієва Катерина Зіядівна Взаємозв'язок оцінки ефективності соціального управління і цінностей як методологічна проблема	183
Лисенко Сергій Олексійович Положення основних галузей права щодо інформаційної безпеки підприємств в Україні.....	186
Лісовська Юлія Петрівна Концепція превентивних заходів в системі інформаційної безпеки України: адміністративно-правовий аспект	189
Масловська Олена Миколаївна Історичні передумови становлення політичного консенсусу у процесі формування дієздатної моделі культури парламентської діяльності.....	192
Медвідь Федір Михайлович, Твердохліб Анатолій Іванович, Шевчук Поліна Олександрівна, Чорний Едуард Володимирович Місцевий суд як основна ланка системи судів загальної юрисдикції	195
Михайлюк Інна Володимирівна Порівняльний аналіз результатів сформованості діалогічної компетентності майбутніх психологів.....	198
Міхатуліна Олена Миколаївна, Селевич Тетяна Олександрівна Юридична відповідальність за порушення прав на винахід	202
Нельга Тетяна Олександрівна Творчість у вільний час: праця чи самореалізація?	205
Нич Тамара Володимирівна Соціальний діалог як інноваційний ресурс розвитку суспільства	207
Новальська Надія Іванівна Ключові показники діяльності як інструмент узгодження цілей та оцінки результативності функціонування підприємства.....	209
Ольшанська Олена Петрівна, Мороз-Ольшанська Надія Володимирівна Соціокультурне значення сучасних масових видовищ в Україні	212

ТВОРЧИСТЬ У ВІЛЬНИЙ ЧАС: ПРАЦЯ ЧИ САМОРЕАЛІЗАЦІЯ?

XXI століття привнесло зміни в усі сфери суспільного життя, в тому числі в сферу праці та вільного часу. Ми є свідками поступового зникнення багатьох звичних раніше професій, появи нових видів діяльності. Крім того, у сучасному суспільстві для багатьох людей є вибір форми зайнятості. Разом з традиційною повною зайнятістю спеціалісти користуються можливістю віддаленої праці, підприємництва та фрілансу.

Взагалі під працею розуміють свідому цілеспрямовану діяльність, в результаті якої створюються матеріальні та духовні цінності. Традиційно вона розглядалася як необхідність, як єдина умова для повноцінного життя, для забезпечення себе і своєї родини всім необхідним. Тому і ставлення до праці у всі часи було неоднозначним: від повного її заперечення, як чогось “недостойного” — для представників вищих верств суспільства, до любові та оспівування праці — для трудящих. Проте у наш час праця все більше змінюється як за характером, так і за змістом. Адже важкої фізичної праці стає все менше, а розумової — більше. В свою чергу, розумова праця все більше набуває творчого характеру.

Що ж стосується вільного часу, то він у своїй структурі містить дозвілля та піднесену діяльність [1]. При цьому під дозвіллям розуміють сукупність видів діяльності, завдяки яким людина відновлює свої фізичні, психічні та духовні сили. Піднесена діяльність — це ті заняття у вільний час, завдяки яким людина розвиває свій творчий потенціал. Сюди частіше за все відносять самоосвіту, волонтерство, різні творчі хобі, художню, літературну, науково-технічну творчість, спорт [2]. Іншими словами, дозвіллева діяльність передбачає споживання культурних цінностей, а піднесена — їх створення. В першому випадку людина відновлює свої сили під час активного чи пасивного відпочинку, у другому — витрачає.

Таким чином ми бачимо, що творча праця та піднесена діяльність у вільний час за своїм змістом дуже схожі. Чи є між ними принципова різниця?

Відомо, що праця як вид діяльності завжди передбачає необхідність, вимушеність, іноді — примус. Тобто здійснюється вона під впливом обставин, в сучасних умовах це, частіше за все, — необхідність заробляти гроші. Діяльність у вільний час, як дозвіллева, так і піднесена, характеризується тим, що здійснюється цілком добровільно, без будь-якого тиску ззовні. І це є перша різниця між цими двома видами діяльності.

Друга різниця полягає у мотивації трудової діяльності та діяльності у вільний час. Тобто питання полягає в тому, заради чого людина працює або займається творчістю. В епоху становлення та розвитку індустріального суспільства при виборі професії та пошуку роботи людина керувалася частіше за все матеріальними мотивами, тобто працювала заради задоволення своїх матеріальних потреб. Проте вже у XX столітті при дослідженні трудової мотивації виділяють такий мотив, як самореалізація у праці. Звісно, це стосувалося не всіх працюючих, а тільки тих, кому пощастило

отримати цікаву, за власною суб'єктивною оцінкою, професію. Більшість людей, які змушені були працювати заради задоволення базових потреб, могли знайти можливість розвитку творчих здібностей у сфері вільного часу, який, до того ж, був обмежений.

Таким чином, якщо мотивація праці може полягати як у бажанні заробити гроші, так і у самореалізації, то мотивація піднесеної діяльності передбачає самореалізацію у першу чергу.

Сьогодні творчість стала невід'ємним елементом нашого життя. Вона присутня не тільки в праці, але й в освітній сфері, в сфері дозвілля, навіть у побуті.

Головна ідея, яку ми підкреслюємо, полягає у тому, що праця у сучасному суспільстві перестає бути виключно засобом для заробітку, а стає сферою для самореалізації. З іншого боку, піднесена діяльність у вільний час також є не тільки засобом розвитку творчого потенціалу особистості, а й можливістю заробітку. Іншими словами, улюблена справа у вільний час може стати улюбленою професією, яка передбачає вільний графік, який людина встановлює собі сама. Тобто відбувається поступове злиття творчої праці та піднесеної діяльності, і людина може отримувати гроші та задоволення як від улюбленої професії, так і від діяльності у вільний час.

Хоча насправді перетворення хобі на професію, а професії на хобі — явище само по собі не нове. В усі часи жили люди, які працювали заради заробітку, а після роботи займалися улюбленими справами: рукоділлям, майструванням, малюванням, навіть писали вірші. І навпаки, у вільний час людина могла опанувати цікавий для неї вид діяльності, який пізніше ставав професією. Сьогодні вільний час та можливість творчої самореалізації набувають все більшого значення в системі ціннісних орієнтацій особистості. Мова вже йде про зміну якості та способу життя в цілому.

Нарешті, зауважимо, що, на нашу думку, для повноцінної самореалізації у творчості, основні життєві потреби людини (їжа, одяг, житло тощо) мають бути задоволені, тобто мають бути створені такі умови, щоб людина не була змушена важко працювати заради “шматку хліба”. Крім того, суспільний розвиток неможливий без розвитку особистості, тому саме суспільство має бути зацікавлене в тому, щоб створити умови для розвитку творчого потенціалу кожного свого члена. Цьому повинні сприяти інститут освіти, виховання, сім'я, та інфраструктура дозвілля.

Джерела

1. Нельга Т. А. Свободное время: к вопросу о структуре и содержании. // Вестник МСУ. Социология. 2001, № 7.
2. Нельга Т. О. Культура вільного часу: спроба визначення та умови розвитку в сучасному українському суспільстві // Український соціум, № 5–6, 2007, с. 37–43.